

[Finansministeren.]

brugene har praksis hidtil været den, at disse ejendomme vurderes til deres landbrugsmæssige værdi, så længe de benyttes til landbrug. Såfremt landbrugsministeren har givet tilladelse til, at de kan overgå til anden anvendelse, benyttes de almindelige vurderingsregler, d. v. s. ejendommens værdi i handel og vandel. Men det må indrømmes, at der er rejst tvivl om, hvorvidt den hidtil fulgte praksis er rimelig. Jordrentebrugene overgår jo i stigende omfang til anden anvendelse, idet ejendomme i byudviklingsområder opkøbes til udstykning eller måske anden anvendelse. Det har også vist sig, at vurderingsrådene ved vurderingen af jordrentebrugene i udstykningsområder, f. eks. i Københavns omegn, har taget hensyn til værdier ud over de landbrugsmæssige, og det er altså det, der kommer frem her i spørgsmålet.

Ligningsdirektoratet har forelagt skatte departementet spørgsmålet om, i hvilket omfang der ved ansættelsen af grundværdien for jordrentepligtige landbrugsejendomme kan tages hensyn til værdier ud over de landbrugsmæssige, og dette spørgsmål er for tiden genstand for overvejelser, hvori også landbrugsministeriet og jordlovsudvalget er inddraget.

Men jeg forstår altså, at det er det skattemæssige, som er det væsentlige, og jeg vil derfor gøre opmærksom på, at de ejendomme, som dette spørgsmål vedrører, er omfattet af den lempelses- og henstandsordning, som blev gennemført ved lov af 19. december 1966 om ændringer i den kommunale ejendomsbeskatning, en ændring, som netop blev gennemført med henblik på at undgå urimelige skattemæssige virkninger. Man har altså taget standpunkt til dette spørgsmål.

Chr. R. Christensen: Jeg takker finansministeren for svaret og håber, at de resultater, der kommer ud af overvejelserne, må blive gunstige, og at overvejelserne må blive fremmet så hurtigt som muligt.

Jeg giver finansministeren fuldkommen ret i, at loven om ejendomsskatter indeholder lempelses- og henstandsordninger; men det er jo ordninger, som ikke omfatter jordrenteforpligtelsen, og jordrenteforpligtelsen hviler lige voldsomt og, synes jeg, lige urimeligt, uanset at man har foretaget lempelser på dette område. Jeg kunne tænke mig, om man kunne formå finansministeren til at gå med til at udvide lempelsesordningerne, således at de også omfattede jordrenteforpligtelsen, og jeg kunne også tænke mig, om man dog nåede så vidt, at man ved salg ville erkende, at der ikke skulle kræves afgift efter vurderingssummen, men kun efter den sum, ejendommen kunne indbringe ved afhændelse.

Finansministeren (Grünbaum): Ja, min tvivl om det berettigede i at stille spørgsmålet til mig er sådan set blevet bekræftet, for dels gælder det altså de skattemæssige problemer, der ikke vedrører mig, men indenrigsministeren, dels trækker man nu jordrenteforpligtelsen frem, som er landbrugsministerens område. Jeg tror, vi skal lade det stå med den udtalelse, der her er fremsat af det ærede medlem, og så må jeg i øvrigt bede landbrugsministeren om at kigge på det sidste spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Diderichsen* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren tage et initiativ til en ordning, hvorved der sikres de politiske partier regelmæssig og ligelig adgang til at fremlægge deres synspunkter i fjernsyn og radio?“

Diderichsen: Fjernsyn og radio er som bekendt i dag de mest betydende faktorer i den politiske nyhedsformidling og meningsdannelse, og det er derfor en uomgængelig forudsætning for en bred, saglig og alsidig politisk oplysning, at de politiske partier i videst mulig udstrækning får adgang til